

Изданието Академичен форум „Интегрална музикална теория“ 11/2024: *Музика in modo di festa: български композиторски визии* обема в себе си докладите, представени на традиционната конференция на катедра „Теория на музиката“ към ТКДФ на НМА „Проф. Панчо Владигеров“, която през 2024 година се проведе на 14 и 15 ноември. Идеята за нейната тема – *празникът* като стимул за композиторско творчество – възникна с надеждата форумът да провокира възможно най-широки рефлексии върху интерпретациите на топоса *празник* в българската музика. Неговите многообразни жанрови проявления – светски и църковни – и възможните им творчески паралели с решения в по-широк културно-географски контекст, както и изначалните митологични, фолклорно-ритуални, социологични, философски и културологични основания и измерения на празника, естествено превърнаха *тематичния фокус* в *тематичен спектър*.

Така, на практика, редом с музикалното представяне на празника като движение, игра, ритуал, пъстрота на колорита, чувство на приповдигнатост и единение, непринуденост и свобода на действието в контекста на художественото произведение, в общия дискурс се отвори и специален акцент върху творчеството и делото на български композитори и педагози, годишнина от чието рождение се навършва през 2024 година, и върху паметта на съвремието за тях като творци и личности.

Друга възможност за артикулация на темата дадоха перспективата за извеждане на фестоно-конотативните значения на чисто музикална идиоматика, проектирана в композиционни решения от различни творчески генерации, и вникването в естеството на естетическите и технологични подходи при очертаване и синтезиране на стилови пространства в контекста на тълкуването на празника като културен континуитет.

Съдържателните измерения на топоса *празник* очертаха и следващо широко поле, в което се включиха произведения, съз-

дадени по повод, както и такива, в чиято номинация присъства определението *празничен*.

Предвид присъствието на *празника* в плана на учебното съдържание по музика и като обособен модул в областта на компетентност „музика и общество“, темата естествено провокира и музикалнопедагогически рефлексии, изследващи я през призмата на празничните приобщаваща, единяваща, социализираща и представителна функции и на възможността за съдържателно уплътняване чрез тях на представите и знанията за музикалното изкуство.

Универсалността и всеобхватността на *празничния ипостас* провокираха и създаването на изключително интригуващи разработки, проектиращи го в области като музикотерапия, философия, технологии.

Тазгодишното издание на Академичен форум „Интегрална музикална теория“ привлече както утвърдени в своите области изследователи на музикалното изкуство и педагози, така и голям брой млади колеги – работещи върху своите докторски тези, рефлектиращи аналитично върху *явления – личности – проблеми* от тематичния спектър на конференцията. При това определено се откриха линии на приемственост, реализирани като „усвояване на традиции посредством ново творческо създаване“, като континуитет на утвърдена академична школа, като актуализация на класически принципи в контекста на съвременна лексика, но също и като реминисценции за времена и личности, които днес биха могли да говорят единствено чрез творческото си наследство и архивните документи, възкресявайки енергия, патос и професионални идеали, вслушвайки се в които, ние, като академична общност, имаме шанс да оценим, запазим и предадем напред.

Неслучайно, в този смисъл, в юбилейната 125-та година от рождението на патрона на Академията Панчо Владигеров, сборникът се открива с текст, посветен на оркестровата творба от Пенчо Стоянов *In memoriam – 120 години Панчо Владигеров*, и възкресява¹ „гласовете“ на Константин Илиев и Киприана Бели-

¹ Благодарение на предоставената от д-р Андрей Андреев дешифриация на фонограма от разговор помежду им.

ванова от далечната вече 1983 година, като същевременно отваря културната рецепция към сетивността на съвремието в лицето на Ясен Воденичаровата *Симфония литургика* от 2022.

Както пише Михаил Бахтин, „празникът винаги има съществено отношение към времето“, но в изкуството той прекосява не едно, а всички времена, отлагайки в себе си най-ценните им и високи послания. Щастливи сме, че в настоящия сборник успяхме да предложим някои от тях.

На всички автори – дълбока благодарност за творческия резонанс и надежда за още много бъдещи идейни пресечни точки в общото ни духовно поле на музикалното изкуство и научната мисъл за него.

От редакционния екип
на Академичен форум „Интегрална музикална теория“11/2024:
Музика in modo di festa: български композиторски визии